

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2870/05
14.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Љубице Милутиновић, чланова већа, у спору тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужене ББ, коју заступа БВ, адвокат, ради утврђења, и по противтужби тужене ВВ, против тужиоца ВГ, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.12325/04 од 22.2.2005. године, у седници одржаној 14.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужене, изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.12325/04 од 22.2.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Окружног суда у Београду Гж. 12325/04 од 22.2.2005. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Четвртог општинског суда у Београду П.3072/99 од 29.6.2004. године, исправљена решењем под истим бројем од 5.10.2004. године у ставу другом изреке, којом је одбијен противтужбени захтев да се утврди да је тужилац недостојан за наслеђивање свог оца, пок. ПП, преминулог 27.10.1998. године и да је тужилац то дужан да трпи. У преосталом делу, којим је одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужена изгубила право законског наслеђивања свог супруга пок. ПП, као и у погледу одлуке о трошковима парничног поступка, првостепена пресуда је укинута и предмет враћен на поновно суђење.

Против ове пресуде, у односу на део којим је одбијен противтужбени захтев, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 386. раније важећег ЗПП, који се примењује на основу чл. 491. став 1. и 4. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 354. став 2. тачка 11.ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из чл. 354. став 2. тачка 14. ЗПП, на коју ревидент указује. Нижестепене пресуде су јасне, образложене и непротивречне. Садрже све разлоге о одлучним чињеницама. Позивањем на постојање битне повреде из чл. 354. став 1. у вези чл. 7 и 8. ЗПП, ревидент у суштини оспорава оцену изведених доказа, чиме посредно побија утврђено чињенично стање што, према чл. 385. став 3. ЗПП, не може бити ревизијски разлог. Нема ни битне повреде из чл. 354. став 1. у вези чл. 375. став 1. ЗПП, обзиром да је другостепени суд оценио све жалбене наводе од одлучног значаја за пресуђење.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је ванбрачни син сада пок. ПП. Свог оца је упознао када је имао 10 година. До 1992. године имао је ретке контакте са оцем, а од те године никакве. Брига о оцу са његове стране није изостала његовом кривицом. Није се теже огрешио о обавезу издржавања према оцу, нити му је ускратио нужну помоћ. Нису постојали ни други разлози који би указивали на његову недостојност за наслеђивање оца. Тужилац није умишљајно усмртио свог оца, нити је то покушао. Између њих је било само свађе. Није се теже огрешио о законску обавезу издржавања према њему. Преко оца је примао пензију своје мајке, а пок. ПП издржавање није ни било потребно. Не може се говорити ни о ускраћивању помоћи оставиоцу јер то не произилази из изведених доказа.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно закључују да нема основа за примену члана 4. Закона о наслеђивању, који регулише појам недостојности за наслеђивање. Према ставу 1. тачка 1. овог члана, не може наследити на основу закона или завештања, нити стећи какву корист из завештања (недостојан је) онај ко је умишљајно усмртио оставиоца, или је то покушао. Према тачки 4. овог члана, недостојан је и онај ко се теже огрешио о законску обавезу издржавања оставиоца, или му је ускратио нужну помоћ. Према ставу 2. овог члана, суд на недостојност пази по службеној дужности.

У конкретном случају, истакнути разлози за недостојност тужиоца да наследи свог оца, сада пок. ПП, очигледно нису испуњени. У току поступка, у прилог ових својих тврдњи тужена није понудила одговарајуће доказе. Зато је суд о постојању (непостојању) тих чињеница извео закључак применом

правила о терету доказивања из чл. 221а. ЗПП.

У суштини, ревизијом тужене оспорава се оцена изведених доказа, чиме се посредно побија утврђено чињенично стање што, према чл. 385. став 3. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

То су разлози што је Врховни суд, на основу чл. 393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз